

ΕΤΟΣ 58ον

18 Ιουλίου 2010

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (2981)

ΚΑΡΠΟΙ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Μέ φῶς τοῦ κόσμου, μέ πόλη κτισμένη ἐπάνω σέ βουνό πού φαίνεται ἀπό παντοῦ καί μέ λυχνάρι πού καίει ἐπάνω σέ λυχνοστάτη παρομοιάζει ὁ Χριστός τοὺς μαθητές Του στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή. Αὐτές οἱ εἰκόνες ἀναδεικνύουν τοὺς πραγματικούς πιστοὺς ὡς ἐστίες ἀκτινοβολίας πού ἀντανακλοῦν μέ τή στάση τῆς ζωῆς τους τό φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ πιστοὶ εἶναι φῶς τοῦ κόσμου

Σέ ὄλη τὴν Ἁγία Γραφή τό φῶς ἀποτελεῖ τό κατεξοχὴν σημάδι τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στὸν κόσμο. Ἀπόλυτο φῶς εἶναι ὁ Χριστός, πού φωτίζει, ἀποκαλύπτει καί καθοδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο. Κάθε φορά πού ὁ ἄνθρωπος ἀποδέχεται τὸν Χριστό, ἀποδέχεται τό φῶς, πού εἶναι ἡ κοινωνία τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ. Τότε, φωτισμένος ὁ ἄνθρωπος, δέχεται καί προσφέρει τὴν ἀγάπη καί ἐπαληθεύει τό λόγιο τοῦ Θεοῦ: «ὁ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ἐν τῷ φωτὶ μένει» (Α΄ Ἰω. 2, 10). Τό φῶς φανερώνει ὅ,τι κρύβει τό σκοτάδι. Γιατί τό σκοτάδι εἶναι τό σημάδι τῆς ἁμαρτίας, ὁ χωρισμός τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν ἀλήθεια καί τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἡ αὐτοσυνειδησία τοῦ πιστοῦ ἐπιμένει νά διακηρύττει αὐτό πού διατυπώνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν λέει: «Ὁ Θεός πού εἶπε μέσα ἀπὸ τό σκοτάδι νά λάμψει τό φῶς, Αὐτός ἐλάμψε μέσα στίς καρδιές μας καί μᾶς φώτισε νά γνωρίσουμε τὴ δόξα Του στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, οἱ Πατέρες καί οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι φῶς τοῦ κόσμου. Δέχονται τὸν φωτισμό τοῦ Χριστοῦ καί ὀρθοτομοῦν τὸν λόγιο τῆς ἀληθείας Του. Ἀλλὰ καί κάθε συνειδητός Χριστιανός μπορεῖ νά γίνεи «φῶς Χριστοῦ», πού «φαίνει πᾶσι». Ὁ τρόπος πού συμπεριφερόμαστε, κινούμαστε, ἀντιδρούμε καί σκεφτόμαστε πρέπει νά βοηθᾷ στὸν καθορισμό τῆς ὀρθῆς πορείας, ὄχι μόνο τῆς δικῆς του, ἀλλὰ καί τῶν ἄλλων. Δέν εἴμαστε μόνοι σέ αὐτὸν τὸν κόσμο, δέν ζοῦμε μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ὑπάρχουν καί οἱ ἄλλοι καί ἔχου-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ε' 14-19)

Ἡ ζωὴ τῶν χριστιανῶν

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι, ἐπάνω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καιοῦσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ. Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, ἢ τοὺς προφῆτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι. Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν, ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων ἐλαχίστων, καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὃς δ' ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὕτως μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν.

με εὐθύνη καὶ γι' αὐτοῦς. Ὅλοι εἴμαστε ἴσοι, δέν εἴμαστε, ὅμως, καὶ ἴδιοι. Ὁ ἓνας ἔχει αὐτὴ τὴν ἰκανότητα, ὁ ἄλλος τὴν ἄλλη. Κανείς δέν στερήθηκε, κανείς δέν εἶναι ἀδικημένος. Ἡ οὐσία ἐγκείται στό νά ἐπισημάνουμε τὰ τάπαντα πού βρίσκονται στό βάθος τοῦ εἶναι μας καὶ νά τὰ ἀξιοποιήσουμε. Ἐχομε εὐθύνη γιά τόν ἑαυτό μας νά αὐξήσουμε ὅ,τι πῆραμε.

Φῶς καὶ σκοτάδι

Ὅταν ἀκοῦμε τὸν Χριστό νά μᾶς λῆει «ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. 1,8), θά πρέπει νά συναισθανόμαστε τὸ μερίδιο τῆς εὐθύνης πού μᾶς ἀναλογεῖ, γιά νά διαλυοῦμε τίς ἀβεβαιότητες καὶ τοὺς φόβους σέ ἓναν κόσμο πού κινδυνεύει νά καθεῖ στό σκοτάδι τοῦ μίσους, τῆς ἀποσύνθεσης καὶ τῆς ἀμαρτίας. Ἐδῶ δέν χωροῦν συμβιβασμοί, ὑποκρισίες καὶ ἀπάτες. Ἐδῶ ἡ ὑπαρξη γίνεται κρυστάλλινη καὶ ἡ ζωὴ διάφανη. Μὲ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ βλέπουμε τὴν παρουσία καὶ τίς ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ μέσα μας καὶ γύρω μας. Ἐχομε μυωπία πνευματικὴ κάθε φορά πού εἴμαστε ἀνίκανοι νά συναισθανθοῦμε τὸ πνευματικὸ σκοτάδι, τὴ σύγκυση τῆς ἀδιαφορίας, τὴν πλάνη τῆς αἵρεσης καὶ τῆς ἀγνοίας, τὸ κομμάτισμα τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ζωῆς, καὶ ὅλα τὰ ὠραιοποιοῦμε καὶ τὰ ἐξιδανικεύομε.

Ὅμως ὑπάρχει καὶ κάτι χειρότερο. Αὐτὸ εἶναι ἡ πνευματικὴ τυφλότητα πού ἔχομε, ὅταν βλέπουμε νά ὑπάρχει καὶ νά ἐπικρατεῖ στόν κόσμο μόνο τὸ σκοτάδι. Μέσα στὴν ἀπογοήτευσή μας ξεχνᾶμε ὅτι τὸ φῶς εἶναι ἰσχυρότερο, γιατί μέσα ἀπὸ αὐτὸ φανερώνεται ὁ ἴδιος ὁ Θεός. Χωρὶς τὸ φῶς τῆς χριστιανικῆς ἀλήθειας καὶ πίστεως θά εἶχε σβῆσει κάθε ἴχνος ἀξιών καὶ ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ ὁ κόσμος θά εἶχε βυθισθεῖ σέ μία μὴ ἀναστρέψιμη φαυλότητα. Δυστυχῶς, ὁ κόσμος

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος, «σεῖς εἴσθε τό φῶς τοῦ κόσμου· δέν εἶναι δυνατόν νά κρυφθῆ πόλις, πού βρίσκεται ἐπάνω σ' ἓνα βουνό. Οὔτε ἀνάβουν λυχνάρι καί τό τοποθετοῦν κάτω ἀπό τό μῶδι, ἀλλ' ἐπάνω εἰς τόν λυχνοστάτην καί ἔτσι λάμπει εἰς ὅλους, πού βρίσκονται εἰς τό σπιτί. Ἔτσι πρέπει νά λάμψη τό φῶς σας ἐμπρός στούς ἀνθρώπους, διά νά ἰδοῦν τά καλά σας ἔργα καί νά δοξάσουν τόν Πατέρα σας πού εἶναι εἰς τόν οὐρανόν. Μή νομίσετε ὅτι ἤλθα διά νά καταργήσω τόν νόμον ἢ τοὺς προφήτας. Δέν ἤλθα νά καταργήσω, ἀλλά νά ἐκπληρώσω. Ἀλήθεια σᾶς λέγω, ἕως ὅτου παρέλθῃ ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, οὔτε ἓνα γιώτα ἢ μικρῆ στιγμή δέν θά καταργηθῆ ἀπό τόν νόμον, μέχρις ὅτου γίνουν ὅλα. Ἐκεῖνος λοιπόν πού θά παραβῆ μίαν ἀπό τὰς ἐντολάς αὐτάς τὰς ἐλαχίστας καί διδάξῃ τοὺς ἄλλους νά κάνουν τό ἴδιο, αὐτός θά ὀνομασθῆ ἐλάχιστος εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ἐνῶ ἐκεῖνος πού τὰς ἐφαρμόζει καί τὰς διδάσκει, αὐτός θά ὀνομασθῆ μέγας εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἄρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἄμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μέσα στή θολή του ἀταξία καί τήν πνευματική του σύγχυση, καταφάσκει στό παράλογο τῆς ζωῆς καί, μέσα στήν παραζάλη του, παρασύρει τόν σύγχρονο ἄνθρωπο σάν ἓναν μεθυσμένο ὁδηγό πού τρέχει νομίζοντας ὅτι ὁδός ὁ δρόμος εἶναι δικός του καί δέν ἀνήκει σέ κανέναν ἄλλον, ἀδιαφορώντας γιά τόν κίνδυνον πού διατρέχει.

Ἄγαπῆτοί ἀδελφοί, στόν δύσκολο καί ἐπίπονο ἀγώνα μας ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς προτείνει νά διασώσουμε τό μυστήριο τῆς ἀνθρώπινος ζωῆς καί ὕπαρξης λέγοντάς μας: «Μήν ἀφήνετε κανέναν νά σᾶς ἐξαπατάει μέ ἀπατηλά λόγια...» (Ἐφ. 5,6). «Τώρα πού πιστεύετε στόν Κύριο, εἴστε στό φῶς. Νά ζεῖτε, λοιπόν, σάν ἄνθρωποι πού ἀνήκουν στό φῶς» (στ. 8). Ἄμην.

Ἄρχιμ. Ν. Κ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝΟΥ, Ὁμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Θέματα βιβλικῆς θεολογίας καί ποιμαντικῆς διακονίας

Ἐκδόθηκε καί κυκλοφορεῖ ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

18 Ἰουλίου 2010: ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Δ' ΟΙΚ. ΣΥΝΟΔΟΥ
«Τῶν ἁγίων καί θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451)».

Αἰμίλιανου, Παύλου, Θεῆς καί Οὐαλεντίνου τῶν μαρτύρων († 363).

Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε' 14-19.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Ἰουλίου, Θ' Μαθαίου.

Ἀπόστολος: Γαλ. δ' 22-27 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ' 22-34.

Τί είναι τό πρόσωπο;

Ἡ Ἐκκλησία δανείζεται τήν ἔννοια τοῦ προσώπου ἀπό τήν πίστη τῆς στόν Τριαδικό Θεό καί περνώντας τήν ἀπό τήν Χριστολογία καί τήν Πνευματολογία τήν ἐφαρμόζει στήν Ἐκκλησία. Στήν Ἁγία Τριάδα τό πρόσωπο εἶναι ἔννοια θετική, σχέση καταφατική, καί ὄχι ἀρνητική. Τά τρία πρόσωπα τῆς Τριάδος εἶναι διάφορα τό ἓνα ἀπό τό ἄλλο, ὄχι γιατί ἀπομονώνονται καί ἀποσχίζονται τό ἓνα ἀπό τό ἄλλο, ἀλλά ἀντίθετα γιατί εἶναι ἀναπόσπαστα ἐνωμένα μεταξύ τους. Ἡ ἐνότητα, ὅσο πῶ ἀρρηκτικ εἶναι, τόσο πῶ πολύ γεννάει, παράγει ἑτερότητα. Τό γεγονός αὐτό ἐξασφαλίζει ὄντολογική πληρότητα καί σταθερότητα, ἀπουσία θανάτου καί ἀληθινή ζωή. Ὁ ἄλλος ὄχι μόνο δέν εἶναι ἐχθρός, ἀλλά ἡ βεβαίωση τῆς δικῆς μου ταυτότητας καί μοναδικότητας: τό Σύ πού μέ κάνει νά εἶμαι Ἐγώ, καί χωρίς τό ὅποιο τό Ἐγώ εἶναι ἀνύπαρκτο καί ἀδιανόητο.

(Ἀπό τό συλλογικό ἔργο *Θεολογία καί Ψυχιατρική σέ διάλογο*, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, σελ. 251).

Κυκλοφόρησε ἀπό τήν Ἀποστολική Διακονία
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΠΕΡΝΤΙΑΕΦ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΞΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Παρακολουθήστε καθημερινά: 1) «Γνωριμία μέ τήν Ὁρθόδοξη πίστη», στίς 16:00

2) «Τή μουσική τῶν ἀγγέλων» (Βυζαντινή μουσική) στίς 17:00

3) «Τήν ἱστορία μας» στίς 21:30

4) «Τό τραπέζι τῆς Κυριακῆς» (κάθε Κυριακή) στίς 12:00.

5) «Μεγάλα ἀφιερῶματα: σέ ἀγίους καί ἥρωες» (κάθε Κυριακή) στίς 22:00-00:00. Περισσότερα: www.ecclesia.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσο Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr